

URUNK SZÜLETÉSE – ÉJFÉLI MISE

1-5 oldal

Olv.: Iz 9, 1-6 – Tit 2, 11-14 – Lk 2, 1-14

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Szeretettel köszöntöm a testvéreket! Arra gondoltam, hogy ezt a ma éjszakai karácsonyi szentmisét ajánljuk fel az alvó európaiakért. Most nem arra gondolok természetesen, hogy most éppen ki alszik az ágyában, hanem azokra, akik már elfelejtették azokat az értékeket, amelyek az életünket istenarcúvá, emberarcúvá formálják és alakítják. Ők igen sokan vannak, nem csupán az árulkodik erről, hogy mi is ennyien vagyunk mindössze ezen az éjszakán. A világ gondolkodása meg a lehetőségei is megváltoztak, hiszen igen sokan ilyenkor különböző hotelekben és különböző extra helyeken úgymond pihennek. Senki nem irigyliz ezt, csak közben az ünnepeknek az üzenete elsiklott.

Ezért is örülök, hogy legalább ennyien itt vagyunk, hogy ennek a mai éjszakának az üzenetét magunkévá tegyük, elsősorban azt, hogy ez egy olyan éjszaka, amit sajátosan az értünk embertestet öltött Isten Fiának a fénye világít be. Azok az értékek adnak az emberi sötétségnek világosságot, amely értékeket Jézus Krisztus elhozott ide a mi világunkba. Nézzünk önmagunkba és kérjük a Jóisten bocsánatát mindazért a rosszért, amit tettünk, vagy amikor a jót elfelejtettük megtenni, vagy nem akartuk megtenni, mert nem volt erőnk hozzá. Mindenesetre ma próbáljunk egy jó feltétellel ünnepelni, jobban figyelünk arra, hogy azt a jót, amit csak mi tudunk megtenni, azt meg is tegyük, ezáltal nő a világosság ebben a földi életben.

Könyörgés előtt

A szentmisének a könyörgő imáját imádkozza a pap, a híveknek az imája ez. Ma különös üzenete van ennek, mégpedig azért, mert nekem Karácsonykor az egyik legnagyobb élményem ott születik, amikor a hajléktalanokkal találkozom. Ma délután velük voltam, együtt miséztünk és ma különösen rádöbbsenem arra, hogy ezeknek az embereknek milyen sokat jelent egyszerűen ez a kijelentés, hogy velünk az Isten. Az ő számukra az, hogy velük van az Isten, bennük, a velük való találkozásban, amikor nem nézünk át rajtuk, amikor nem megyünk el úgy mellettük, hogy még az arcukat is elfordítjuk. Szóval ma különösen átéltem ezt a velük való együttlétben, hogy ezek az emberek talán jobban átélnek ennek a mondatnak az igazságát, mit jelent az, hogy velünk az Isten, mit jelent az, hogy összetartozunk egymással, együtt vagyunk. Összetartozunk valóban és egymásért áldozatot is tudunk hozni.

Szentbeszéd

Kedves testvérek! A karácsonyi angyal jó hírt hozott a világnak, örömhírt, amely az egész nemzetet érinti, mondta akkor, melyet napjainkban így kell, hogy mondjunk: az egész világot érinti. Megszületett a Megváltótok, az Úr Krisztus Dávid városában.

Kedves jó testvérek, sajátos módon talál el bennünket ez az angyali üzenet. Ilyenkor, a tél beálltakor és amikor az emberek előre tekintenek a jövőbe és olyan életben reménykednek, amely kibontakozik a Napnak, a Legyőzhetetlen Napnak az erejében, lelki értelemben ez a jó hír azt jelenti, hogy a Sol Invictus, a Legyőzhetetlen Nap, maga Jézus Krisztus, olyan igazságokkal jön el ebbe a világba, amely igazságok képesek arra, hogy új életre szülessünk mi

emberek és jobb életet élhessünk, mint eddig. Hiszen minden egyes nap azt az ígéretet hozza, hogy ez a nap jobb lehet, mint a tegnapi volt és a holnapi megint csak új terveket, új vágyakat és új programokat hozhat.

Ugyanakkor, kedves jó testvérek, elgondolkodhatunk azon, hogy az a világ, amelyben mi élünk, önmegváltást hirdet, ami talán azt akarja jelenteni, hogy nekünk nincs szükségünk Megváltóra, nekünk nincs szükségünk olyan igazságokra, amely igazságok egy új világot bontanak ki egyéni életünkben, társadalmi kapcsolatainkban és egyáltalán az egész világban. Nincs szükségünk Megváltóra, nincs szükségünk ezekre az igazságokra, amik az élet igazságai? Hát akkor nézzünk körül, és ha kinyitottuk a szemünket és nyitva a fülünk is, meg eléggé érzékeny a szívünk is, akkor sok mindent megállapíthatunk. Ma ezen a gyönyörű éjszakán nem akarom sorolni, hogy mi mindent láthatunk, nem, egyébként is mindegyikünk pontosan tudja, a mindennapjaink világának milyen az arculata.

Mindenesetre ez a világ, amelyben élünk, ahogy említettem, ezzel az új fogalommal akar bennünket megismertetni, az embernek nincs szüksége megváltásra, önmegváltó. És meg is fogalmazták, hogy mit jelent ez az ember által megújuló, önmegváltott világ. Ezt egyetlen fogalommal mondják ki: jólét. És abban a pillanatban, ahogy az ember kimondja a száján ezt a szót, szinte megüti az embert ennek a szónak a jelentése, hiszen ez azt jelenti: gondtalan anyagi helyzet. Ezt ígéri az ember magának, a gondtalan anyagi helyzetet, miközben arra figyelmeztet bennünket Jézus Krisztus, hogy nem a javakban való bővelkedéstől függ az ember élete. Biztos, hogy jobban élünk, mint korábban, függetlenül attól, hogy a panaszok pedig sokkal, de sokkal hangosabbak, a panaszok sokkal, de sokkal ijesztőbbek. Mert valóban, egyrészt nem a javakban való bővelkedéstől függ az életünk, hanem egészen más értékektől. És másrészt ebben a világban sohasem lesz olyan helyzet, hogy mindenki gondtalan anyagi helyzetben élheti a mindennapjait. Ennek annyi oka van, hogy miért nem lehetséges, de ezt se soroljuk ma föl.

Egyébként van, aki már hallotta tőlem, 2004-ben, amikor az Európai Unióba vissza kegyeskedtek fogadni bennünket, magyarokat, ebbe a közösségbe, hát ma lehet, hogy már bánjuk, hogy visszamentünk abba a közösségbe, amelyet évszázadokon keresztül pont a Magyar Királyság, a történelmi Magyarország határozott meg, sokkal inkább mindegyik európai országnál. És akkor az Európai Unió ideküldte az ő követét, Thomas Glaser urat, ez egy brit polgár volt és ő jött el ide, Magyarországra, hogy minket fölvilágosítson, hogy mit várhatunk az Európai Unióban. Hát már eltelt annyi idő, hogy mérleget is készíthetünk akár. És tudjátok, mit mondott? Jövünk a jólét, mondta 2004-ben. 20 percen keresztül beszélt erről, miközben az nem derült ki, hogy mit ért a jólét alatt. Én is részese lehettem ennek a találkozóknak, nem voltunk sokan, talán 20-25-en, és én egy kicsit stréber voltam, amikor készültem erre a találkozóra, mert a cím megvolt, „Jövünk a jólét”, utánanéztam az értelmező szótárban, tehát nem valami nagy kutatómunka volt, hogy mit jelent a fogalom pontosan. A fogalom azt jelenti, amit már előbb említettem: gondtalan anyagi helyzet. És én megkérdeztem az előadó úrtól, hogy mit ért az alatt, hogy jólét. Nem tudta a fogalomnak az értelmét. Akkor én csak annyit mondtam ott, hogy én jobban hiszek Jézus Krisztusnak, mint ezeknek az emberi ígéreteknak, mert Jézus Krisztus azt mondta, hogy szegények mindig lesznek veletek. És bizony ez az igazság sajátosan szervezi, rendezi az egymással való kapcsolatunkat, és Jézus Krisztus nem véletlenül mutatja azt az irányt, hogy sose hagyjuk magukra azokat, akiknek nagyok a gondjaik a mindennapokban.

Akkor, amikor ebben az esztendőben Karácsony éjszakáján és Karácsony ünnepnapjain, meg egyáltalán az elkövetkező időben gondolkodunk az életünkről és a jövőnkéről, akkor kedves jó testvérek, mégiscsak menjünk vissza egy röpke néhány pillanatra az angyalnak az üzenetére. Jó hírt hozok nektek és az egész népnek örömhír lesz ez: megszületett a Megváltótok, az Úr Jézus

Krisztus. Ma – ezzel kezdi az üzenetét az angyal: ma; ma megszületett. Ennek a fogalomnak kettős jelentése van. A ma azt jelenti akkori értelmezés szerint, hogy ma megszületett, emberré lett, földi sorsot, földi létet vállalt az Isten. S a másik jelentése az, hogy a ma, az a mindenkori ma, a ma, az a mai ma, meg a holnap nap is egy ma és a holnaputáni is. És ez azt akarja üzeni nekünk, amikor mi Krisztus születésnapjára, emberré levésének a napjára emlékezünk, hogy ez a Jézus Krisztus azt akarja és ezért a Megváltó, hogy ma, a holnap más, meg a holnapután, ahogy az életünknek minden egyes napján gondoljunk arra, hogy bennünk is megszülessen Jézus Krisztus, bennünk is megszülessen az a Jézus Krisztus, aki értünk lett emberré és azt akarja, hogy mi Isten fiaiként és az ő testvéreként éljük a mindennapjainkat.

Nagyon érdekes ezzel kapcsolatban, majdnem kortársunk Yves Congar domonkosrendi szerzetes atya, aki a következőt mondta a megtestesüléssel kapcsolatban. Az Isten Fia azért lett értünk emberré, hogy olyan életet éljen, mint amilyen a mi mindennapi életünk, minket pedig olyanná tegyen, mint amilyen az Ő isteni élete. És amikor egy kicsit utánanéztam ennek a mondatnak, akkor megtaláltam azt, hogy Congar atya majdnem 2000 évvel ezelőtti igazságot frissített föl, mégpedig Szent Iréneusznak az igazságát, aki 202-ben halt meg, tehát 1800 évvel ezelőtt, és ő mondotta: az Emberfia azért lett emberré, hogy olyanná legyen, olyan életet éljen, mint mi, a bűnt kivéve, és ugyanakkor mi olyan életet éljünk, mint amilyen az Ő élete. És itt van egy szó, amit Iréneusz egyházatya még hozzátett, Congar domonkos szerzetes testvérünk ezt nem mondta, nem mintha ez valami főben járó mulasztás lenne. Azt mondja, vagyis olyan tökéletesek legyünk, mint amilyen tökéletes az értünk emberré lett Isten.

És akkor egy eszmefuttatást ismerhetünk meg Szent Iréneusznak az igazságát, ha vizsgáljuk, mégpedig azt, amit talán ma reggel is említettem én magam is, meg máskor is, hiszen az a megtestesült Krisztusnak az igazsága, a mi üdvösségünk igazsága. Az Isten akaratának a teljesítésén meg az egymásért való felelősségen nyugszik, amit ugye Jézus mond ki: azért születtem, hogy teljesítsem Annak akaratát, Aki engem küldött. És Annak az akaratát, erről szóltam reggel, Annak az akaratát az, hogy mi úgy szeressük egymást, amint Ő szeretett minket. És a másik része ennek az igazságnak, hogy aki értünk emberré lett, nem azért jött, hogy neki szolgáljunk, hanem hogy Ő szolgáljon minket és minket rávegyen arra, hogy mi úgy tartozunk egymással össze, mint akik egymás életét gazdagítjuk, egymás életét szolgáljuk, egymásért felelősséget vállalunk.

Ez az igazság, testvérek, ez a megváltott világnak az igazsága. És ha az angyal üzenete az volt, hogy ma megszületett az Úr Krisztus, a Megváltó, és ez az Úr Krisztus meg akar születni ma is, meg minden egyes nap mindegyikünk életében, akkor ma nekünk azt kell halálisan komolyan venni, hogy nekünk nincs szükségünk más megváltóra. Nagyon fontos, a ma élő embernek ezt kellene a szívében mélyen elrejteni. Nincs szükségünk más megváltóra, ígérjesszen a világ azt, amit akar, hazudik és becsap, mert nincs más megváltó, nincs más igazság, ami az ember életét megújítja, mint az, hogy annak az Istennek az akaratát a magunk akaratánál fontosabb, aki minket szeret.

És amikor mi az Isten akaratát teljesítjük, ez azt jelenti, hogy mi egymást szeretjük, ezt a régebben is többször is említettem, egymásért vagyunk, vagyis a másik ember, akivel összetartozunk, érte vagyunk. Testvérek, ez az új életszemléletnek az igazsága: egymásért. És ugyanakkor ha az értünk szolgáló alakot vállaló Jézus Krisztus azért jött, hogy minket szolgáljon, ez pedig azt jelenti, hogy a mi egymással való kapcsolatunk valóban egymás életének a szolgálata, akár azt is mondhatom, a két igazság ölelkezik. Mert amikor azt mondjuk, hogy szeretlek, akkor az azt jelenti, hogy érted felelősséget vállalok, érted vagyok, a te életed szolgálom.

Testvérek, ez a megváltott világ igazsága, ne higgyünk az emberi ígéreteknek, ez a megváltó igazság, nincs más. Aki mást mond, az félrevezet és egy olyan világba vezet el bennünket, amiben éppen most fájdalmasan élünk. Bár jobban élünk, mint korábban, ha az anyagiakat tekintjük, bár ennek ellenére sosem elegendő, ahogy éppen ilyen értelemben előbbre jutottunk, de nem ez az élet igazsága, hanem az, amit Jézus Krisztus elhozott.

Én azt szeretném a testvérek szívében elültetni, hogy a megújult emberi életünkkel legyünk jelen ebben a világban, ahogy reggel mondtam, a megváltott világ, a megváltott ember, akiben újjászületik Jézus, mégpedig ezekkel az igazságokkal, amiket most újra hangsúlyozok. És ez egyszerűen azt jelenti, hogy újjászülessen az a közösség, amely egyetlen az emberiség életében, amit keresztény közösségnek nevezünk, akár Egyháznak nevezünk, amelynek a tagjai egymásért élnek, ezek szerint az igazságok szerinti közösséget hoznak létre. Az őskeresztények idején ezekre a közösségekre mondták a pogányok, hát most elég sok pogány van, jó lenne, ha a mi közösségeinkben ugyanazt fedeznék fel, amit az őskeresztények idején a pogányok megismertek a keresztények közösségét megismerve, egy új életformát: nézzétek, hogy szeretik egymást! Ez volt az őskeresztények életigazsága, nézzétek, hogy szeretik egymást!

Testvérek! Jó lenne, ha ezen az idei Karácsonyon ez az érték az életünk igazságává lenne. Akkor valóban egy megváltott világban élnénk, abban a világban, amelyért Isten értünk emberré lett, amely világért az Isten az életét is odaadta. Egyébként, ha az egész emberi történelmet nézzük, végül is az emberi történelem testvérgyilkossággal kezdődött. Káin megölte Ábelt, és ez eljutott egészen istengyilkosságig, megölte az ember az Istenét, megölte Jézus Krisztust. S nem véletlenül tették föl a történelem során a felelős gondolkodók, hogy van-e földi erő, amely ezt a láncolatot, a testvérgyilkosságot, amely eljut az istengyilkosságig, ezt a láncolatot meg tudja szakítani, le tudja győzni. És fájdalmasan mindig újra meg újra azt állapították meg, hogy ilyen erő nincs a földön. De a Megváltónak az ereje a keresztfán az erőtlenségben, a kiszolgáltatottság erőtlenségében legyőzte a gyilkost, legyőzte a sátánt, legyőzte a halált.

Jó lenne, ha a testvérek megtanulnák, próbálom belecsepegtetni a lelkükbe mindegyiküknek ezt a nagyon fontos igazságot, amit én magamnak így fogalmazok meg, nem találkoztam ezzel a fajta megfogalmazással eddig: életre váltott halál. Hiszen életet csak azok tudnak produkálni ebben a földi világban, akik úgy tartoznak egymással össze, hogy a szeretetük határtalan, a szeretetük olyan erős, hogy egymásért minden szenvedést vállalnak. És ebben a szenvedésben érlelődik és teljesedik ki az emberi élet. És bizony minden egyes jó cselekedet, áldozat egy kis halál, és ezek a halálok szülik meg az Isten országát ezen a földön, az új életet, a családok új életét, a társadalomnak az új életét, amit mi megváltott életnek, megváltott világnak nevezünk.

Isten segítsen bennünket abban, hogy most, amikor majdnem, hogy azt mondhatjuk itt Európában különösen, hogy a 24. órában vagyunk, akkor ez az egyetlen lehetőségünk. Különböző a testvérgyilkosság, az egymás életének a tönkretétele, ami kezdődik hazugságokkal, kezdődik azzal, hogy becsapjuk egymást, félrevezetjük egymást, ígéretünk egymásnak, és közben a gondolataink a régi pogány életünknek a világát jelenítik meg emberi kapcsolatainkban. Ennek vége kell hogy legyen, különben elpusztulunk a régi bűneink miatt, a régi hazugságaink miatt.

Jóisten valóban segítsen nekünk abban, nekünk meg legyen bátorságunk ahhoz, hogy ezt a nagy váltást egyéni életünkben, kapcsolatainkban, a mindennapi emberi kapcsolatainkban is életre tudjuk váltani. Jóisten ehhez ennek a mai szentmisének a kegyelmével is segítsen minket!

+ A M E N +

Imaszándék a Miatyánkhoz

Testvérek, most, amikor az Úr imádságát imádkozzuk, akkor próbáljuk hálátelt szívvel ezt az imádságot Isten felé irányítani. Gondoljunk arra, többen is mondták, hogy hát éjszaka nehéz, idősebbek különösen, egyedülálló, meg mások is, hogy éjszaka egy kicsit nekik már bizonytalan ideérkezni. Istennek legyen hála, nem azért, ami miatt Bécsben meg Münchenben, meg jó néhány európai nagyvárosban nincs is éjfél mise, és ha van is, szinte mindenütt rendőri készültségek vannak, mert fenyegetések zúdultak az emberi közösségekre. Micsoda ajándék, hogy nekünk ezekkel ebben a pillanatban nem kell számolni, reméljük, hogy később sem. Mindenesetre van mit már csak ezért is megköszönni. Imádkozzunk!

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves testvérek! Az Isten áldásával megyünk tovább az utunkon. Kívánok mindenkinek jó közeledést Isten felé és jó találkozásokat egymással Istenben, Isten szeretetében. Azt meg külön is szeretném megköszönni, hogy ezek a férfiebbek ilyen szép létszámmal itt vannak a templomban, ennek a két-három családnak nagyon köszönöm, hogy földúsították a gyerekeikkel ezt a mi szentmisénket és ünneplésünket. Nagy ajándék ez az én szívemnek, ezt külön is megköszönöm.

+ Á L D Á S +